

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre synes, at alle fire elementer i dette forslag om afgiftsfritagelse for visse typer sikkerhedsudstyr til motorkøretøjer plus udpegningen af et medlem af motornævnet er fornuftige tiltag. Vi kan støtte dem og tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Ligesom de andre ordførere har givet udtryk for, kan vi også fra Kristeligt Folkepartis side støtte dette lovforslag. Jeg tror, at vi alle er enige om at sætte sikkerheden i højsædet, og det er jo det, der er meningen med lovforslaget.

Dog kunne man sige: Skulle vi ikke være lidt fremadrettede? Det kunne jo ske, at man om et par år kom med et teknisk forslag til en yderligere forbedring af sikkerheden. Der kunne være en form for bemyndigelse inden for visse rammer, så man havde taget højde for noget sådant. Det synes jeg var noget af det, man også kunne se på. Men ellers er vi enige i sigtet med forslaget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der har været tilslutning til lovforslaget fra alle sider. Tavsheden fra regeringspartiernes ordførere tolker jeg som udtryk for fuld tilslutning til forslaget. Så jeg kan vist indskrænke mig til at sige tak for den meget brede tilslutning, og jeg ser frem til en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Ophævelse af adgang til delvis pensionsoverførsel).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Klaus Hækkerup (S):**

På Socialdemokratiets vegne kan jeg give tilslutning til det lovforslag, som skatteministeren har fremsat her. Sigtet med lovforslaget er at stoppe en mulighed i skattelovgivningen, der ellers let kunne udnyttes – altså i virkeligheden et hul i skattelovgivningen.

Sagen er nemlig den, at såfremt man foretager en pensionsopsparing og har foretaget den før 1. januar 1983, er den del af opsparingen, der ligger før denne dato, fritaget for realrenteafgift og opsparingen efter denne dato belagt med realrenteafgift. Man kan så, hvis man derefter har foretaget opsparing det meste af året, flytte den over. Men da man beregner fritagelsen ved at reducere indeståendet i forhold til indeståendet pr. 31. december, kan man altså ved at flytte det lige før den pågældende dag opnå fritagelse for hele det indtjente forrentningsbeløb af det på pensionsopsparingen indestående, hvorved man undgår at betale realrenteafgift, hvad der ellers var sigtet med at indføre den i 1983.

Derfor fra Socialdemokratiets side tilslutning til lovforslaget.

Det er også glædeligt, at ministeren ved fremsættelse af lovforslaget tilsyneladende har overvundet sig selv. Den 25. august 1989 fik vi svar på et meget omfattende spørgsmål i Skatteudvalget, der gik ud på, om man kunne undrage sig beskattningen ved at flytte om på midlerne. Ministeren svarede på i alt tre spørgsmål, og svaret på det sidste var: Jeg agter ikke at foreslå loven ændret. Det forekommer umiddelbart såvel administrativt som lovgivningsmæssigt helt uoverskueligt, hvordan det pågældende spørgsmål skulle kunne løses ved ændringer i realrenteafgiftsloven.

Jeg er glad for, at det er lykkedes ministeriet i perioden fra 1989 til 1992 at finde frem til en løsningsmodel, som gør, at vi forhåbentlig hurtigt kan få vedtaget den ændring af loven, der

[Klaus Hækkerup]

nu er foreslået, og som i hvert fald delvis imødekommer det fremsatte ønske. Jeg kan på mit partis vegne tilsige en hurtig behandling i udvalget.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er dette forslags formål at modvirke en utilsigtet realrenteafgiftsbesparelse, en situation, som det af forslagsets bemærkninger fremgår er mulig ved at bruge pensionsbeskattningens regler om skattefri overførsler mellem pensionsordninger i forbindelse med realrentelovens overgangsregel fra 1982.

Vi har noteret os, at lovforslaget ophæver adgangen til at foretage en delvis overførsel fra én pensionsordning til en anden, uden at der skal svares skat eller afgift af det overførte beløb, men at forslaget samtidig sikrer, at der ikke sker ændringer med hensyn til adgangen til overførsel af hele pensionsordningen eller til at oprette en ny pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Vi har også noteret os, at forslaget ikke lægger op til at begrænse konkurrencen mellem pengeinstitutterne eller mobiliteten på pensionsområdet. I den forbindelse skal det nævnes, at jeg med interesse har læst Assurandør-Societetets bemærkninger i dets brev til Skatteudvalget, og vi vil se nærmere på disse synspunkter under forslagsets udvalgsbehandling.

Vi kan som nævnt støtte forslagsets formål, som bl.a. vil forhindre et utilsigtet provenutab, hvorfor vi skal anbefale forslaget til en grundig, men hurtig udvalgsbehandling.

Svend Aage Jensby (V):

Vi synes i Venstre, at vi har rimelige, acceptable opsparingsordninger i dette land. Det vil vi gerne fortsat have, og vi vil eventuelt forbedre dem.

Men det er klart, at hvis man ser eksempler på sådanne misbrug, som hr. Klaus Hækkerup mere detaljeret var inde på, og som vi har kunnet læse om i forskellige spørgsmål, som er stillet til skatteministeren gennem tiden, må man sige, at det skal bringes til ophør, for ellers ødelægger vi netop disse gode intentioner med opsparingslovgivningen.

Derfor – for at gøre en lang snak kort – kan jeg sige, at vi i Venstre, ganske som de foregående ordførere, støtter lovforslaget, og også vi

mener at kunne gøre udvalgsarbejdet færdigt lynhurtigt.

Rahbæk Møller (SF):

Det var SF's skattepolitiske ordfører, hr. Jens Thoft, der gjorde opmærksom på dette hul i skattelovgivningen. Nu kommer skatteministeren så og lukker det, og det skal han ikke have utak for.

Vi har naturligvis læst i tidsskriftet Forsikring, at man mener, at forslaget ikke har fået den mest hensigtsmæssige tekniske udformning. Det vil vi se på under udvalgsarbejdet, men vi tilsiger naturligvis støtte til lovforslaget.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte skatteministerens forslag om denne lovændring. Vi har forståelse for, at skatteministeren ønsker at forhindre de tiltag, der har været, hvor man har forsøgt at undgå realrenteafgiften, men vi mener, at ministeren har fat i en forkert lov. Vi mener helt afgjort, at denne ændring skulle gennemføres over realrenteafgiftsloven.

Vi mener, at hvis man gennemfører det lovforslag, vi her behandler, kommer vi ud i en række utilsigtede problemer, f.eks. i forbindelse med deloverførsler mellem forsikringsselskaber eller deloverførsler inden for samme selskab. Som et konkret eksempel kan nævnes en kunde, der har opsparet bonus i en rate- eller kapitalforsikringsordning og i stedet ønsker at etablere en livrente; det sker ved deloverførsel af bonus og ikke i spekulationsøjemed. Ministerens lovforslag vil gribe alvorligt ind i og hindre den fleksibilitet og mobilitet, som er nødvendig, når det drejer sig om langsigtede pensionsopsparinger. Her er deloverførslen et meget vigtigt instrument til at sikre fleksibilitet for den enkelte, der løbende kan have behov for ændringer, f.eks. på grund af familiemæssige forhold. Sådanne eksempler er helt uden sammenhæng med den spekulation, som lovforslaget angiver at ville stoppe.

Derfor skal vi opfordre ministeren til at tage fat i realrenteafgiftsloven i stedet. Vi kan ikke støtte ministerens lovforslag, og vi er helt sikre på, at man under udvalgsarbejdet vil finde en række utilsigtede eksempler.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

[Svend Aage Jensby]

Jeg tænkte det nok. Det forekommer ikke overraskende, at hr. Ole Donner indtog den holdning til forslaget, som han gjorde. Det er endnu mere bemærkelsesværdigt, eftersom det ikke er mere end godt et halvt år siden, hr. Ole Donner var med til at fremsætte et lignende forslag, som han nu gør sig til talsmand for, nemlig afskaffelse af realrenteafgiften. Det var beslutningsforslag nr. B 60, fremsat den 4. februar 1992.

Nu som dengang savner jeg en klar tilkendegivelse fra hr. Ole Donner om, hvorfra hr. Ole Donner vil skaffe de 16-18 mia. kr., realrenteafgiften indbringer. Så skal jeg slet ikke i øvrigt komme ind på det principielt fornuftige i afgiften. Men hvorfra skal disse penge komme, hr. Ole Donner?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Ole Donner – og det må nok være for en kort bemærkning. Spørgsmålet ligger lidt i udkanten af forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Aage Jensby, at det ville være en fordel, hvis hr. Svend Aage Jensby lyttede efter, hvad jeg siger fra talerstolen. Jeg talte rent faktisk ikke om at afskaffe realrenteafgiften. Jeg sagde, at hvis man skulle ændre på disse forhold, så burde det gøres via realrenteafgiftsloven.

Det er rigtigt, at Fremskridtspartiet stemte imod, det er også rigtigt, at vi gerne vil være med til at afskaffe den, men det var rent faktisk ikke det, jeg sagde fra talerstolen lige før. Men hvis man vil være med til at afskaffe realrenteafgiften, vil vi meget gerne være med til det. Vi vil også være med til at pege på de penge, det kommer til at koste, hvis vi kommer så langt. Men det var rent faktisk ikke det, jeg sagde, hr. Svend Aage Jensby.

Bente Juncker (CD):

Jeg har også modtaget det brev fra Assurandør-Societetet, som hr. Ole Donner taler om, og for en gangs skyld vil jeg sige, at jeg vakler egentlig lidt i troen på, om skatteministeren har ret i, at problemet skal ordnes på denne måde, i denne lov.

Men én ting er i hvert fald sikkert: at uanset det omtalte brev eller ej må jeg sige, at i CD ønsker vi principielt at få lukket de huller. Det kan ikke være meningen, at folk skal ligge og cykle rundt med deres opsparing i bankerne for at undgå realrenteafgiften. Men hvis der er nogle problemer i forbindelse med deloverførsel, fleksibilitet osv., synes jeg, vi skal se på dem. For godt nok skal vi lukke et hul for spekulanterne, men man behøver ikke at lukke det så bastant, at der overhovedet ikke er elasticitet i. Man kunne jo af familiemæssige eller andre årsager blive nødt til at lave om på tingene.

Men alt i alt vil jeg sige, at vi selvfølgelig principielt kan give tilslutning til, at vi lukker hullet. Men lad os se på, om dette er den rigtige måde at gøre det på.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre har et medansvar for, at realrenteafgiften blev indført, og vi er naturligvis glade for, at skatteministeren nu prøver at lukke et hul, som har været anvendt for at prøve at unddrage sig realrenteafgiften. Jeg skal derfor i lighed med adskillige andre ordførere sige, at vi støtter lovforslaget og vil tilsige en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti er enig i de intentioner, der ligger bag lovforslaget. Vi må naturligvis ophæve den mulighed for skatte-tænkning, som er blevet påvist. Jeg har også fået brev fra Assurandør-Societetet, og jeg synes da, vi skal have ministerens kommentar til det.

Der er en hel del tekniske spørgsmål: om ændringen skal ske i realrenteafgiftsloven eller i pensionsbeskatningsloven kan jeg ikke her og nu gennemskue. Der skal for mig ikke herske tvivl om, at spekulation må vi hindre, men vi skal selvfølgelig ikke gøre det på en ufleksibel måde, og det må vi undersøge nærmere under udvalgsarbejdet.

Hvis ministeren vil vente med at kommentere brevet fra Assurandør-Societetet under udvalgsarbejdet, er det o.k.; men hvis ministeren har en kommentar til det her og nu, er det også flot. Men vi bakker selve intentionen i lovforslaget op.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

[Skatteministeren]

Lovforslaget går, som flere ordførere har understreget det, ud på at forhindre en utilsigtet realrenteafgiftstækning, og jeg takker for den brede tilslutning, der har været til sigtet med forslaget.

Så har der været forskellige betragtninger om forslagens påvirkning af mobilitet og fleksibilitet på pensions- og forsikringsmarkedet. Jeg vil gerne understrege, at regeringen med dette forslag klart sigter efter, at der ikke må ske begrænsninger af mobilitet og fleksibilitet, ligesom regeringen i øvrigt også klart sigter efter, at der ikke sker en forrykkelse af konkurrenceforholdet mellem på den ene side pengeinstitutter og på den anden side forsikringselskaber. Sigtet med forslaget er klart at forhindre utilsigtet realrenteafgiftstækning, men på en sådan måde, at vi ikke hæmmer mobilitet og fleksibilitet og ikke forrykker konkurrenceforholdene.

Enkelte ordførere har henvist til de henvendelser, som allerede er kommet fra branchen om lovforslaget. Assurandør-Societetet har f.eks. peget på et eksempel, hvor en person med en rateforsikring, der er tegnet med udbetaling over 10 år, ved pensionering i stedet kun ønsker halvdelen af ordningen udbetalt over 10 år og den anden halvdel udbetalt som en løbende, livsvarig ydelse. En sådan deloverførsel vil ikke være mulig efter lovforslaget, men til gengæld røres der ikke ved muligheden for f.eks. at ændre rateudbetalingerne fra et 10-årigt til et 20-årigt forløb, og der røres heller ikke ved muligheden for at ændre hele rateordningen til en løbende, livsvarig pension.

Men jeg vil gerne generelt sige, at jeg selvfølgelig er indstillet på under udvalgsarbejdet at medvirke til en detaljeret afklaring af, om der skulle være enkelte eksempler på, at forslaget utilsigtet hæmmer mobilitet og fleksibilitet, for det er ikke tanken. Og så må vi selvfølgelig se på hvert enkelt tilfælde. Jeg føler mig nu slet ikke overbevist om, at der er holdepunkt for at sige, at der skulle lægges hindringer i vejen for fleksible ordninger. Men jeg er som sagt indstillet på at få det grundigt kulegravet under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/10 92).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 11-15 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/10 92).

12) Første behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om tobaksafgifter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/10 92).

13) Første behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus m.m. (Ændringer som følge af EF's indre marked m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/10 92).

14) Første behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af visse afgiftslove, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og lov om faste priser på tobaksvarer. (Ændringer som følge af EF's indre marked m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/10 92).